

آگاهی، نگرش و عملکرد پزشکان عمومی در مورد ضایعه های بدخیم دهانی

دکتر مریم خلیلی* دکتر هادی آقابابایی** دکتر علی حسین زاده**

Knowledge, attitude and practice of general physicians in relation with oral malignancies

M.Khalili H.Aghababaei A.Hosseinzadeh

*Abstract

Background: In spite of recent advances in cancer diagnosis and treatment, the prognosis of oral cancer has been unchanged. The knowledge, attitude and practice of general practitioners play a significant role in the early diagnosis and overall prognosis of oral cancer.

Objective: The purpose of this study was evaluation of the physicians' knowledge, attitude and practice in relation with oral cancers.

Methods: In this cross-sectional study, 100 physicians participating in two continuing educational programs in 2001 (rheumatology in Karaj and pediatric emergencies in Qazvin) were selected randomly and a questionnaire consisting of 4 different parts was prepared and completed by each case.

Findings: Most of the cases (56%) had a moderate level of knowledge about the different aspects of the disease which showed no relation with age, sex, date and place of graduation and clinical experiences. 46.3% and 81.8% respectively believed that diagnosis and treatment of oral lesions are limited to ENT speciality. The majority of cases believed that the level of educational contents in medical courses, workshops, congresses as well as their personal knowledge was low and insufficient. 85.9% of physicians did not perform oral cancer examinations for their patients.

Conclusion: With regard to the referral of a large group of oral cancer patients to physicians, and the lack of proper knowledge and attention in this group, increasing public information as well as improving physicians' knowledge and attitudes toward the disease seems mandatory.

Keywords: Mouth Neoplasms, Wound and Injuries, Physicians, Mouth Diseases, Diagnosis, Therapeutics

*چکیده

زمینه: علی رغم بهبود نسبی روش های تشخیصی و درمانی سرطان ها، پیش آگهی سرطان دهان در حد مطلوب نیست و از مهم ترین عوامل مؤثر در این زمینه میزان آگاهی، نگرش و به دنبال آن عملکرد پرسنل بهداشتی از جمله پزشکان عمومی در رابطه با این بیماری است.

هدف: مطالعه به منظور سنجش میزان آگاهی، نگرش و عملکرد پزشکان عمومی در مورد ضایعه های بدخیم دهانی انجام شد. **مواد و روش ها:** این مطالعه مقطعی در سال ۱۳۸۰ بر روی ۱۰۰ نفر پزشک عمومی انجام شد که به طور تصادفی از بین شرکت کنندگان در دو برنامه بازآموزی (بازآموزی روماتولوژی فروردین ۱۳۸۰ در کرج و بازآموزی اورژانس های پزشکی اطفال آذر ۱۳۸۰ در قزوین) انتخاب شدند و برای هر فرد پرسش نامه ای شامل چهار بخش مشخصات فردی، آگاهی، نگرش و عملکرد توسط افراد تکمیل شد.

یافته ها: آگاهی اکثر پزشکان (۵۶٪) در مورد ضایعه های بدخیم دهانی در حد متوسط بود. بین میانگین نمره آگاهی و سن، جنس، محل و سال فارغ التحصیلی و سابقه تجربه بالینی ارتباطی مشاهده نشد. ۴۶/۳٪ پزشکان تشخیص و ۸۱/۸٪ آنها درمان ضایعه های بدخیم دهان را در حیطه فعالیت های متخصص گوش و حلق و بینی می دانستند. اکثر افراد آموزش های لازم در زمان تحصیل، مطالب ارائه شده در کنگره ها و بازآموزی ها، میزان اطلاعات خود را در رابطه با ضایعه های دهانی ضعیف ارزیابی نمودند. همچنین ۸۵/۹٪ از پزشکان معاینه های مربوط به سرطان دهان را به طور معمول بیماران خود انجام نمی دادند. **نتیجه گیری:** با توجه به مراجعه تعداد زیادی از بیماران مبتلا به سرطان دهان به پزشکان عمومی و فقدان آگاهی لازم و عدم توجه کافی به این بیماران، افزایش آگاهی های این گروه و اصلاح نگرش و عملکرد آنان ضروری است.

کلید واژه ها: سرطان دهان، زخم ها و آسیب ها، پزشکان، بیماری های دهان، تشخیص، درمان

** دندان پزشک

* استادیار بخش پاتولوژی دانشکده دندان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی قزوین

آدرس مکاتبه: قزوین، دانشگاه علوم پزشکی، دانشکده دندانپزشکی، بخش پاتولوژی، تلفن: ۰۹۱۲۱۴۵۱۶۴۰، Email:khalili_mar@yahoo.com